

DIPÒSIT DE GARANTIA I PREAVÍS BAIXA VOLUNTÀRIA

En relació al dipòsit de garantia, el Decret 284/1996, modificat pel Decret 176/2000, estableix en el seu article 23.5 que no es podrà exigir a l'usuari una quantitat superior a 15 dies del preu d'estada com a garantia de pagament, i **que aquesta garantia s'haurà de liquidar en cas de baixa**. El centre pot optar per exigir o no el dipòsit de garantia, tot i que és recomanable fer-ho.

Aquest dipòsit s'ha de retornar si el resident causa baixa sense tenir cap quantitat pendent de pagament. En cas contrari, com per exemple l'import d'un servei de perruqueria o podologia, es descomptarà del dipòsit al fer-li la devolució.

Tanmateix, si l'usuari del servei o establiment residencial causa baixa en el centre, sigui aquesta voluntària o no, s'ha de fer la liquidació en funció del temps real que hagi estat ingressat, és a dir, si el resident ha abonat la mensualitat per avançat, com és habitual, i causa baixa el dia 8 del mes en curs, al practicar la liquidació se li han d'abonar els dies que no ha estat ingressat en el centre i que per tant no se li ha prestat el servei.

Això no obstant, si la baixa és voluntària, els usuaris tenen l'obligació d'anunciar aquesta al responsable del servei amb un preavís de 15 dies. En canvi, si la baixa no és voluntària (defunció), no entra en joc el preavís de 15 dies.

Aquesta obligació l'estableix el propi Decret 284/1996, modificat pel Decret 176/2000, en el seu article 23.4. És molt freqüent que els contractes de prestació de serveis assistencials regulin també aquesta obligació (el model que ACRA té a disposició dels seus associats així ho fa). Però independentment que estigui o no el preavís en el contracte, el propi Decret així ho estableix, i per tant aquest és un dret del centre o establiment residencial i una obligació de l'usuari o resident, que té per finalitzat reduir el perjudici que suposar pel centre quedar-se amb una plaça buida. En cap cas el contracte pot modificar el que estableix el Decret de referència.

Continuant amb el **tema del preavís**, si no es comunica aquest preavís al responsable de l'establiment (baixa voluntària), en fer la liquidació, es podrà cobrar fins un màxim de 15 dies addicionals del preu de l'estada com a compensació, és a dir, que si el resident només avisa amb 7 dies d'antelació se li pot cobrar 8 dies més com a compensació per la manca de preavís.

En aquest punt hem de remarcar que la norma preveu una penalització de fins a un màxim de 15 dies, i no que automàticament si el preavís no es fa amb 15 dies d'antelació s'apliqui una penalització de 15 dies extres. Només si no hi ha cap tipus de preavís o aquest es realitza el mateix dia de la baixa, es pot cobrar la penalització màxima, que és de 15 dies.

Si en lloc de sortir una liquidació favorable al resident, aquesta és negativa, aquest import negatiu es descomptarà del dipòsit que va fer el resident en el moment de l'ingrés al centre.

Per últim l'article 23.4 b) del Decret 284/1996, modificat pel Decret 176/2000, estableix que la liquidació per baixa definitiva del resident es farà, com a màxim, en el termini d'un mes.

Tot l'exposat, pel que fa als centres col·laboradors o concertats amb l'ICASS, s'ha d'entendre només per la part que li corresponen pagar a l'usuari del servei.

Las circulares de Bufete Escura tienen carácter meramente informativo, resumen disposiciones que por carácter limitativo propio de todo resumen pueden requerir de una mayor información. La presente circular no constituye asesoramiento legal.